

**Pavel Preisner**  
**CHAMRAĎ Z KAPRADÍ**  
• 23. 10. - 30. 11. 2015 •



**Pavel Preisner** - výtvarný pedagog, básník, ilustrátor a malíř se narodil 24. 11. 1970 ve Zlíně.

1978-1985 12. ZŠ Gottwaldov

1985-1989 Gymnázium Gottwaldov

1989-1996 PdF UP Olomouc, obor Učitelství výtvarné výchovy pro základní umělecké školy

1993 založil výtvarné romantické sdružení ROMAN, společně s kolegy se studií Alešem Szotkowskim a Michalem Navrátilem.

1996 vyšla v brněnském nakladatelství Host první Preisnerova sbírka poezie pod názvem Ulomili, kterou autor sám ilustroval a je spoluautorem básnické sbírky Hodina Hora (1998). V nakladatelství

Host vydal také sbírku Usuch a později (2005) v nakladatelství M.A.P.A. poetické texty Budem Nudlit. 1997 byl vybrán na I. Zlínský salon mladých a po dovršení hranice 30 let se prezentoval na všech zlínských salonech od roku 2002, které se etablovaly pod názvem Nový Zlínský salon.

Od roku 1999 působí jako výtvarný pedagog na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění kde, až do současnosti vede ateliér kresby.

2006 byl soubor jeho kresebných prací zařazen do stálých sbírek KGVU ve Zlíně a zúčastnil se kolektivní výstavy autorů takzvaného Zlínského okruhu.

2008 - 2013 působil na Fakultě umění Ostravské univerzity, v detašovaném pracovišti ve Zlíně v ateliéru malby.

2010 autor představil Obrazy v prestižní Galerii Magma, Ostrava. Následná výstava Pavla Preisnera byla v ateliéru TOAST\_KOMUNÁL ve Zlíně, kde vystavoval naposledy i letos v lednu své práce z let 2011 - 2013.

Daniela Mikulášková (katalog skupiny BOA – Stratifikace), Galerie Dolmen, Uherské Hradiště, 2009

### **Samostatné výstavy (od roku 2000)**

2000 Kresby, Galerie Azyl, Plzeň

2000 Strašák v zelí rukuje, Státní galerie ve Zlíně, grafický kabinet ve zlínském zámku

2000 Stavjaník a Preisner v DIOSU, fotogalerie DIOS, Zlín

2001 Anilinkama, Dům U Rudého vola, Brno

2002 Pod postelí a za almarou, Galerie Doma, Kyjov

2002 Kresby, Galerie Jiřího Jílka, Šumperk

2002 Lancia Stratos (s René Háblem), Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, grafický kabinet, zlínský zámek

2003 Lancia Stratos (s René Háblem), Vysoká uměleckoprůmyslová škola, Praha

2003 Lancia Stratos (s René Háblem), fotogalerie DIOS, Zlín

2003 Lancia Stratos (s René Háblem), Divadlo hudby, Olomouc

2004 ROMAN vystavuje v Budapešti (s M. Navrátilem a A. Szotkowskim), České centrum, Budapešť

2005 Bezduchého vzduchy, Galerie Caesar, Olomouc

2005 ROMAN po deseti letech, Galerie Půda, Český Těšín

2005 Děje zvyjevené, Hvězdárna Zlín

2007 Malby a práce na papíru 1996-2007, Krajská galerie výt. umění ve Zlíně, Dům umění, Zlín

2008 Spi, Galerie Červený kostel, Hlučín

2009 Alex je tady, Kavárna Loft, Zlín

2010 Obrazy, Galerie Magna, Ostrava

2011 Vyprodává se , galerie Toast

2013 Vyprodává se 2, galerie Toast

2014 Schovaný, Muzeum Napajedla

### Účast na kolektivních výstavách (od roku 2000)

- 2000 II. Zlínský salon mladých, Státní galerie ve Zlíně, Zlín  
2001 Ohne titel, Galerie Mokrá, Zlín  
2002 Ohne titel 2, zámek Bystřice pod Hostýnem  
2002 II. Nový zlínský salon, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, Zlín  
2003 Nejmladší, Národní galerie v Praze, Veletržní palác, Praha  
2003 Ohne titel 3, Galerie Doma, Kyjov  
2004 Ohne titel 4, Galerie Š, zámek Buchlovice  
2004 ART PRAGUE, výstavní síň Mánesa, Mánes, Praha  
2004 Umění mezi vinohrady, výsledky sochařského sympozia v Miloticích, zámek Milotice  
2005 Ohne titel 5, Otrokovická beseda, Otrokovice  
2005 IV. Nový zlínský salon, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, Zlín  
2005 Obrazy z Nového Dvora, výsledky malířského sympozia v Miloticích, zámek Milotice  
2006 Ohne titel 6, Městské kulturní středisko, Český Těšín  
2006 Výstava pro J. J., Dům knihy Portál, Uh. Hradiště  
2006 Obrazy z Nového Dvora, výsledky malířského sympozia v Miloticích, zámek Milotice  
2006-2007 Zlínský okruh, České muzeum výtvarných umění v Praze, výstavní síň v Husově ulici v Praze. V roce 2007 reprízy výstavy v Galerii umění v Karlových Varech, v Galerii města Plzně a v Galerii M. A. Bazovského v Trenčíně  
2008 Velké prádlo – 200. výstava Galerie Caesar, Olomouc  
2008 V. Nový zlínský salon, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, Zlín  
2009 Ohne titel, Galerie Elektra, Luhačovice



## Kresby Pavla Preisnera z pavilonu 18 A

„... když se tělo oddělí od člověka, okamžitě vyvěrá obraz.“  
*Friedrich Hölderlin: V rozmilé modři*

Pavel Preisner strávil téměř tři měsíce (leden, únor a většinu března) v pavilonu 18A Psychiatrické nemocnice v Kroměříži. Denně kreslil rudkou a uhlem na papír formátu A4. Vytvořil tak celkem asi osmdesát kreseb.

Po nejistém začátku už jen to, že kreslí, že může kreslit, bylo pro Pavla zdrojem naděje a pravděpodobně také počátkem jeho pomalu se vracející jistoty a rovněž hlubokým posílením. Neklid a chvění – vnitřní i vnější – bývají důležitým prvkem jeho kreslení. Ten okamžik před zahájením práce – roztřesené ruce z předcházejících let, ale i chvíle napětí. „Mé kresby jsou jako já – rozechvělé, rozčeřené,“ píše Preisner. (SMS 23. 1., 15.05)

Když jsme spolu v polovině ledna poprvé po čase hovořili, shodli jsme se v tom, že kresba je něčím tak přirozeným – asi jako dýchání. Dýchání a kreslení jsou vzájemně propojeny v rytmickém střídání nádechu a výdechu, kdy kreslící ruka mění tlak na papír. Výsledkem je rytmus čáry, vibrace plochy a prázdna. Na povaze kresby by se mělo poznat, kdy ruka vydechuje a kdy se nadechuje. Ve výjimečných chvílích lehkosti se kresba může blížit úlevnému vydechnutí.

Preisnerovy kresby rudkou a uhlem jsou vystavěny - čáry, plochy, stíny jsou přidávány a zároveň částečně odebírány, gumovány. Prostor kresby, scéna zobrazovaného děje jsou často budovány světlem. Jahody jako lampy svítí na cestu a prostor dalšího kroku si sekáč vyžíná vlastní kosou. Věci a děje vystupují z šeré temnoty, zde tiše čekají na kreslířův příchod. Pohyb ruky prosvětluje jinak neproniknutelné šero.

Když věci a děje přejdou, zase se vracejí do šera, mizí někam do prostoru mezi kresbou a papírem. Věřím, že tento pohyb ukazování (se) a skrývání je úlevný pro všechny zúčastněné. Je to skoro jako přírodní proces.

„Když kreslí má propiska kosti a lesní jahody, nevím, kde na to přišla ..., připadám si jako Kostěj Nesmrtelný.“ (SMS 12. 2., 16.55)

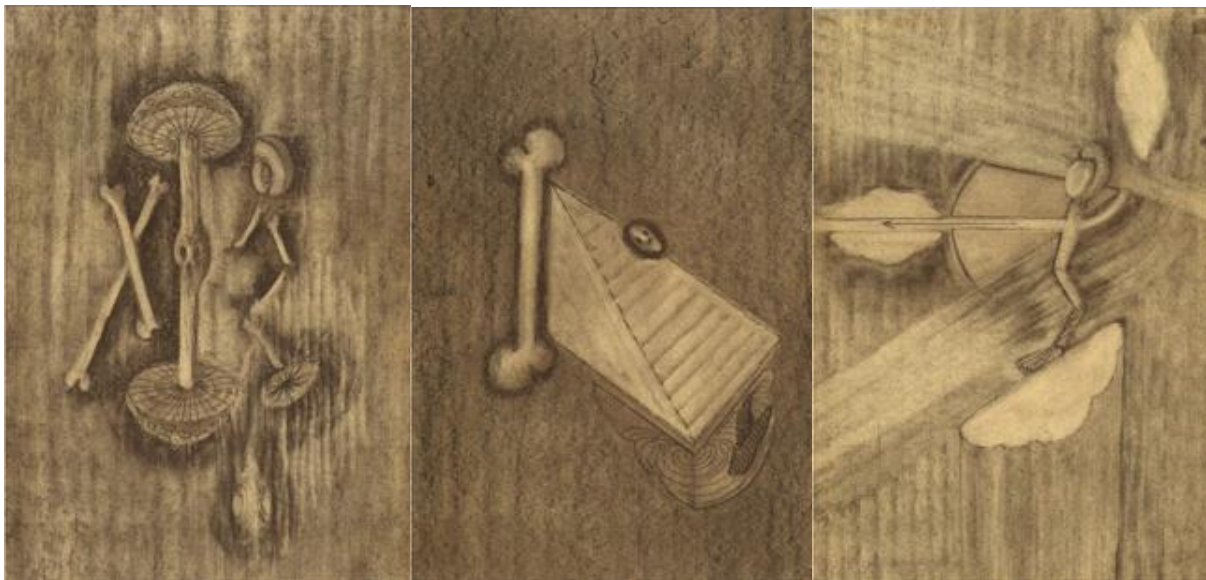
Kresba, která je svědectvím kresebného aktu a také otiskem přítomnosti, bývá jenom jednou z částí celého tvůrčího procesu, který ve svém celku je intimním setkáním s přítomností.

Kam až kresba sahá? „Vždy, když dokreslím, zůstane po tom zasviněný stůl. Ten uklízím stejně soustředěně, jako když kreslím.“ (SMS 16. 2., 11.11)

Přítomné klade otázku: Kde jsi? Je to otázka po místě, kde se člověk právě nachází. Je to také volání ve chvíli, kdy se někdo ztratí. Preisner odpovídá kresbou, která je nalézáním i ztrácením. Obojí autor při kreslení zažívá – je přítomen zjevování i zapominání. Kresba je odpovědí, která pomáhá zpřítomnit a uvidět neviditelné. Viditelné činí skrytým.

Cíl kresby – být víc přítomný, tak jako je člověk přítomný v dechu. Kresba se podobá modlitbě, kdy ostražitost rozechvělé ruky poznává hlubinu tak, jak je – v její hloubce, v její propastnosti. Kresba je výkřikem nebo hlubokým výdechem.

*Jan Slovák, 6. května 2015*



Pavel Preisner je jedinečný umělec s výjimečnou a osobitou obrazotvorností. Myslím, že je důležité, že chce určitým způsobem komunikovat a předávat zprávy ze světa, který se velmi pravděpodobně zdráhá přímé verbalizaci, ale který si zároveň žádá zpřítomnění. Bylo by jednoduché jeho práci popsat a zařadit s odkazy na art brut a podobně. Důležitější je, že můžeme za pomoci jeho kreseb nahlédnout do prostoru, o kterém jsme zřejmě neměli tušení, máme možnost se na chvíli stát někým jiným a uvidět svět jeho očima. Diváci mohou za nějakou dobu z tohoto vesmíru zase odejít a vše pustit z hlavy či se mohou ponořit do svých vlastních představ, které potom budou snad trochu více „nakřáplé“ a křehké – jako to, co spatřili. Umělec ale se svým vnitřním světem nadále zůstane a bude s ním muset tak či onak existovat. Sám vím, že je to někdy těžké. Přesto: výtvarná práce (a komunikace) je způsob, jak tomu, co nám nedává spát, aspoň opílovat hrany. Přeji Pavlovi hodně štěstí!

*Josef Bolf, 9. května 2015*